אמר להם הממונה פרק חמישי תמיד לג.

מלא וגדוש קטרת וכסוי היה לו וכמין מטוטלת היה עליו מלמעלן: ה א מי שזכה במחתה נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הגחלים ב הילך וחתה ג (מן המאוכלות הפנימיות) ירד ועירן לתוך של זהב ד נתפזר ממנו כקב גחלים והיה מכבדן ה לאמה ו ובשבת היה כופה עליהן פסכתר ופסכתר היתה כלי גדול מחזקת לתך ושתי שרשרות היו בה אחת שהוא מושך בה ויורד ואחת שהוא אוחז בה מלמעלן בשביל שלא תתגלגל ושלשה דברים ז היתה משמשת כופן אותה על גבי גחלים ועל השרן בשבת ומורידין בה את הדשן מעל גבי המזבח: ח הגיעו בין האולם ולמזבה ח נטל אחד את המגרפה זורקה בין האולם ולמזבה אין אדם שומע קול חבירו בירושלים מקול המגרפה ושלשה דברים היתה משמשת כהן ששומע את קולה יודע שאחיו הכהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא ט ובן לוי שהוא שומע את קולה יודע שאחיו הלוים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ ובא י וראש המעמד היה מעמיד את הטמאים בשער המזרח:

הדרן עלך אמר להם הממונה

החלו עולים במעלות האולם מי שזכו בדישן מזבח הפנימי והמנורה א היו מקדימים לפניהם מי שזכה בדישן מזבח הפנימי נכנס ונטל את הטני והשתחוה ויצא ב מי שזכה בדישן המנורה נכנס ומצא שתי נרות ג מערביים דולקין ד מדשן את המזרחי ומניח את המערבי דולק ה שממנו היה מדליק את המנורה של בין הערבים ו מצאו שכבה מדשנו ומדליקו ממזבה העולה ז נטל את הכוז ממעלה שניה והשתחוה ויצא: ב ח מי שזכה במחתה צבר את הגחלים על גבי המזבה ורדדן בשולי המחתה והשתחוה ויצא: ג ט מי שזכה בקטרת היה נוטל את הבזך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו נתפזר ממנו לתוכו נותנו לו בחפניו י ומלמדים אותו הוי יזהיר יא שמא תתחיל מפניך שלא תבוה התחיל מרדדן ויוצא יב לא היה המקטיר מקטיר עד שהממונה אומר לו הקטר ואם היה כ"ג המונה אומר לו אישי כהן גדול הקטר יג פרשו העם והקטיר ויצא:

הדרן עלך החלו עולים

שיצאו כל הכהנים מבין האולם ולמזבה כמו שיתבאר במתניתא כלים והוא מה שאמרו ופורסין מבין האולם ולמזבה בשעת הקטרה ואין מיחין מה שלא בקטרת שכבר יום לאחר הקטרת של יום"כ ר"ל שמקטירין תומו בקדש הקדשים אין מיחין בו אדם לגלות מבין האולם ולמזבה שלא מן ההיכל בלבד ולאו שהעבר שבשעה שיצא משם מטותת הנשים בפנים לזרוק ממנה בפנים וזה יכנס משם כהן מצנע ופר העלם דבר ושעירי עבודה זרה שהם גם כן פורסים מבין האולם ולמזבה כמו בשעת הקטרה ולמדנו כל זה ממה שנ' (ויקרא טו) וכל אדם לא יהיה באהל מועד בהבאו לכפר בקדש מיו"כ ואז כפרים מהיות בקדשים פורסין מבין האולם ולמזבה שלא בשעת הקטרה פנים כפור בלבד שהם (ג) מהיכל פרשי מבין האולם ולמזבה לא פרשי לפי שהוא נמצר מהם מפני קדושי הקדשים ו"ל לגלח אין מזהירין מי אדם שלא יבא שום אדם שם וכבר בתרא נמי יומא סדר ב) הקטרת התמיד של כל יום והסמוך לו ומניו שהיו מקבלי משומרה ותע"פ שהיו קבלה מפיו למדים שיעשו כדי לעיין אומו סדר וזו היא תוכף לביניהם מה מערכה גדולה קוממת למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים וסדור שני גזרי עצים קודמת לניתון מזבח הפנימי ניתון מזבח הפנימי קודם להטבת ה' נרות והטבת ה' נרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שני נרות והטבת שני נרות קודמת לקטרת והקטרת קודם לחבירי ואבירי למנחה ומנחה לחביתי וחביתי לנסכים ונסכים למוספים ומוספים לשיר ושיר לתמיד של בין הערבים שנאמר והקטיר עליו אהלי המלמים עליה השלם כל הקרבנות כולם וקדר הזה כולו הוא על דעת לגף שהוא והוא שאמר שמריקח דם התמיד על המזבח יפסיק בין הטבת המנח נרות ובין הטבת שני נרות כמו שזכר כאן לגל מכאן אומרים שמקטרת הקטרת היה מקטיר ומניח מספיק והיה זורק דם התמיד ומטיר ה' נרות ומקטיר קטרת ומה"ל מטיר שני נרות והלכם מכאן וכבר נתבאר בשלישי ממסכת זו שאחר שחיטת התמיד מדשין מזבח הפנימי ומעם ליתון מזבח הפנימי ומעם ובן נתבאר בפרק הרביעי שאחר זריקת הדם מנתחין נתחי התמיד ומיחין אותם לכבש ומה שאמר זה בהם"ם המעלה אבריס לגה לומר שלשת אבריס מן הכבש למזבח ומטיר הוא כי מה שאמר מנחת ר"ל מנחת נסכים והיא נקראת במסכת זו מנחת קולת ומה שאמר נסכים לגה לומר נסכי יין אמר כך בהניס מבדל שאחר התמיד סדר עבודת שחר ולפיכך זכר מוספין ושאר מיחי לטוגה של לחם הפנים וכבר בתרנו בחמישי מוספים (דף עג.) שלוש מוחר להקריב קרבן אחר התמיד של בין הערבים גלגה פעם שנאמר ט שלוש נשתנו גלגה בין הערבים ולגי שני גזרי עצים לי לפסר שלא יכלו אותם עם התמיד מוקף על עלי המערכה שנאמר (ויקרא ו) ובער עליה הכהן עצים ומישטו הרבה עצים אבל בתמיד של בין הערבים בלבד יהיו שני גזרי העצים הללו בידי שני כהנים ולא יעלה אותם כהן אחד שנאמר (שם ט) וערכו עצים ואמרו ז"ל כ"מ שאמרו וערכו על תמיד של בין הערבים כ) הוא כמו שזכרנו כבר בשני מיומא (דף ט:) וכן תמרו [יומא ט.] אין מפיסין לתמיד של בין הערבים גלגה כהן אחד שזכה

המזרחי. מקריב הפתילה והשמן ומקנח את המנרה ושתן לתוכה פתילה חדשה ושמן: ושניה את המערבי ריקם. כלומר לפי שהוא נר מערבי שהיתה דולקת כל היום ומלילין מחמה לפתח היכל אך בשעת הקטרה היה מניח אותה בשביל שתהא נרות דולקות